

Symphony No 44 44

– Mikail Dede · 15 Temmuz 2022

sadece bir metafor

yıldızların tozu, hassas arzu

karanlık düştüğünde sırlarımız

hayatımıza karşı kendini örüyor

ve ayette yaşıyor, ve yaşıyoruz

sahip olmadığımız nefret

ve bize sahip olmayan aşk

şimdi bizi ayıran tiyatrosu

günümüzün yalanı olur

hafifçe dokunduğum sözler

vücudunu aydınlatan meşale

her şeyin, herkesin teorisi

çınlayan nota, şarkının hafızasında

despotizm yanıyor, burjuvazi şehirler

çarmıha gerilirken devrimlerin sabahı

farklı bir ihanetin türünde evrimleşen aşk

seni asla anlamayacağım

ritüellere ihanet ediyoruz

var olmayanı överek

ve var olanı mitlerle örterek...